1856. DRIE EN DERTIGSTE JAARGANG. N°. 73.

PROVINCIALE DRENTSCHE EN ASSER COURANT.

De uitgave dezer COURANT geschiedt op **Woensdag** en **Zaterdag**. De prijs is per *drie maanden* te Assen *f* 1.85, buiten Assen franco per post *f* 2.00.

WOENSDAG 10 SEPTEMBER.

De prijs der Advertentien is van 1 tot 5 regels **f 1.00** en voor elken regel meer **15** cent, behalve 35 cent zegelregt.

MINISTERIE VAN KOLONIEN.

Blijkens het in de Nederlandsche Staats-Courant van den 1sten dezer uit de Javasche Couranten overgenomen verslag der rampen, welke het eiland Groot-Sangir, in Nederlandsch Indië, door eene herhaalde uitbarsting van den vulkaan Awoe en daarmede gepaard gaande zeebeving enz., zoo vreesselijk hebben geteisterd, heeft de talrijke bevolking schier alle middelen van onderhoud verloren, terwijl ongeveer 3000 menschen daarbij zijn omgekomen.

Werd reeds dadelijk door den Gouverneur-Generaal bepaald, dat, tot leniging van den deerniswaardigen toestand, waarin de overgeblevene bevolking van dat eiland verkeerde, door geheel Nederlandsch Indië inschrijvingen zouden worden geopend, het vertrouwen in den zoo vaak betoonden weldadigen zin der bevolking van Nederland deed hem ook herwaarts het oog rigten ter bekoming van hulp, en hem Minister in overweging geven, om, ten behoeve der slagtoffers van deze ramp, de algemeene liefdadigheid alhier in te roepen.

De ondergeteekende, gaarne daartoe willende medewerken, heeft de eer, bij deze ter kennis te brengen van de Ingezetenen van Nederland, dat bij het Departement van Koloniën en het Agentschap van dat Departement te Amsterdam gelegenheid is tot inzending of storting hunner giften; terwijl ook de Commissarissen des Konings in de Provinciën (met uitzondering van Zuidholland,) zijn verzocht, de gaven te willen in ontvang nemen, welke hun ten voorschreven einde mogten worden aangeboden.

's Gravenhage, den 31 Augustus 1856

De Minister van Koloniën,
P. MIJER.

De COMMISSARIS DES KONINGS in de Provincie DRENTHE,
Gezien de bovenstaande aankondiging en gelet op de missive van Zijne Excellentie den Minister van Koloniën d.d. 31 Augustus l.l., La. A. no. 2;

Noodigt de Ingezetenen van Drenthe dringend uit, om ook van hunne zijde gaven der liefde af te zonderen, ten einde het treurig lot van die bewoners onzer Overzeesche Bezittingen, welke door de in gezegde aankondiging bedoelde ramp ongelukkig zijn geworden, eenigzins te helpen verzachten; met kennisgeving, dat de gaven, welke men daartoe mogt bestemmen, ten allen tijde aan hem Commissaris des Konings kunnen worden ingezonden.

Assen, den 3 September 1856.

De Commissaris des Konings voornoemd,
DE VOS VAN STEENWIJK.

BURGEMEESTER en WETHOUDERS der Gemeente Assen, doen te weten, dat het suppletoir kohier der belasting op de Honden over 1856, zooals hetzelve door den Gemeenteraad in deszelfs vergadering van 2 Sept. jl. werd vastgesteld, ter voldoening aan art. 265 der gemeentewet van 29 Junij 1851 (Staatsblad no. 85) ter Secretarie gedurende acht dagen, ingaande den 11 September eerstkomende, ter inzage zal voorliggen, op dat van de aanslagen kennis kan worden genomen en de belanghebbenden hunne bezwaren aan heeren Gedeputeerde Staten van Drenthe kenbaar kunnen maken.

Assen den 8 September 1856.

De Burgemeester, H. J. OOSTING,
De Secretaris KIJMMELL.

OVERZIGT DER BELANGRIJKSTE GEBEURTENISSEN.

8 Sept.

Men schrijft uit Parijs:

„Engeland en Frankrijk hebben een accoord getroffen over Spanje en Italie."

(Zeer vererend voor de beide Landen, zóó, als onbeheerd goed te worden beschouwd, en zeer genoegelijk voor de Souvereinen, zóó, als pupillen te worden behandeld!)

„Engeland laat Frankrijk de vrije hand in Spanje, dat is: Frankrijk kan in Spanje doen, 't zij door de taal der diplomatie, 't zij door die van het kanon, wat goed is in zijne oogen."

(*John Bull* denkt welligt: Spanje is op dit oogenblik nog niet rijp genoeg tot eene geweldige omkeering in liberalen zin, zoowel op kerkelijk als op politiek gebied. Ik zal het Volk eerst nog wat wijzer maken door middel van de alles vermogende drukpers, en dan moet Frankrijk van zelven met der tijd het sabel-bewind opgeven. Laat de Fransche diplomatie, geholpen door Koningin *Christina* en de ultramontaansche partij, de zaken van dat Europeesche Babel beredderen, gewapenderhand verschijnt er de Franschman toch niet. Spanje is geen land tot feitelijke interventie. Die dat beproefde, heeft het veel gekost.)

„Frankrijk geeft Engeland volmagt, om den Augias-stal in Italie te reinigen."

(*Napoleon* denkt welligt: „doe gij wat gij wilt in die verwarde huishouding. Ik houd mij liefst buiten het spel, vooral omdat ik daar te doen heb met den Paus en de heeren ultramontanen. En *John Bull* moet ook, als hij iets ten goede wil uitrigten, hoogst voorzigtig zijn. Hij komt er niet tot huisgenooten des geloofs, en hoewel deze onder elkanderen kibbelen tot vechtens toe, zoo vereenigen zij zich toch, als het er op aankomt, tegen den gemeenen vijand. Daarenboven, *John Bull* heeft geen slag om meester te worden door beleefde woorden, om op welgemanierde wijze te verkrijgen, wat hij wenscht. Hij spreekt ruw, en hij roept al spoedig te hulp het *kanon*. Hij zal dus hoogstwaarschijnlijk op hoogen toon eischen wat hij voor 't Volk nuttig acht en weinig verkrijgen, terwijl, als de magtige arm moet worden uitgestoken, mijn raad en mijn bijstand wel zal worden ingeroepen. Dan is er nog tijd tot beraad.")

Maar, vraagt gij, is het belangrijk berigt: Engeland en Frankrijk hebben een accoord getroffen over Spanje en Italie, wel waarheid?

Wij betwijfelen het zeer, althans in zoo ruimen zin. Dat Engeland tegen Frankrijk zou gezegd hebben: „doe niet Spanje wat gij wilt of althans kunt, opdat aldaar orde zij en een sterk Monarchaal gezag, zou mogelijk gedacht kunnen worden, maar dat Frankrijk aan Engeland de vrijheid gaf, om Italie te fatsoeneren en te doen regeren naar zijn zin, dat is zeer te betwijfelen, dat is, zouden wij bijkans zeggen, onmogelijk.

Hoe? *Napoleon*, de beschermheer der heilige graven, de geliefde zoon der kerke, zou *Pius IX* prijs geven aan het welgevallen van *John Bull*, die openlijk verkondigt: „geen wereldlijke kroon op 't hoofd des Pausen!" Hij zou, door de Engelsche leer in praktijk te laten brengen: „geen wereldlijk gezag in handen der geestelijkheid!" vijandschap zoeken met de ook in Frankrijk zoo magtige kerkelijke partij? de partij, die hem, in de korte jaren zijner heerschappij, zoo zeer in de hand heeft gewerkt?

Neen, dat is niet te gelooven. Mogelijk is het echter, dat beide Mogendheden gezamenlijk hebben overwogen, wat haar te doen staat ten aanzien van den toestand van twee Rijken, door de natuur zoo gezegend en door de menschen, die daarvan genieten, zoo bedorven. Engeland heeft welligt iets toegegeven ten aanzien van Spanje, dat is, maatregelen goedgekeurd tot beteugeling der democratische partij, en Frankrijk zal hoogstwaarschijnlijk door de vingers zien, als Engeland in Italie de magt der priesterpartij zooveel mogelijk fnuikt, maar dat die beide Staten over het lot van Spanje en Italie zouden hebben beslist, alsof het hun *erfgoed* was, wie zou dat voor waarheid aannemen?

Die tijding is weer een staaltje van de onnadenkendheid van een groot gedeelte der Europeesche pers. Er is niemand zóó gek, of 't geen hij denkt en spreekt, vindt napraters en naschrijvers, en zoo vliegt, in een wenk des tijds, eene dwaasheid van het eene eind van Europa tot het andere. De eenvoudigste hoorder of lezer heeft dikwijls meer verstand dan hij, die zich het voorkomen van een hoog wijs politicus durft geven. Maar toch, de lont ligt in Italie aan het kruid des oproers — *dat* is waarheid. Wie zal haar daarin werpen? De democratie staat nog op te verren afstand en het gematigd liberalismus heeft daartoe te veel verstand. Het vreest, dat eerstgenoemde loert op den geldbuidel van den buurman, en het veracht de zucht naar de *vrijheid*, die het geld uit eens anders zak in zijn eigen denkt te goochelen, of bij helder lichten dag en op brutale wijze daaruit zou durven nemen.

Zoo heerscht er spanning, en eene uitbarsting is alleen te voorkomen door tijdige en voldoende wijziging in het administratief beheer des lands. De Italiaan wil vrij zijn, zoowel van het juk der wereldlijke als van dat der kerkelijke dwingelandij, en 't is alleen *overmagt*, die hem dat juk nog doet dragen. Wie weet of hij, als het hem niet vrijwillig wordt afgenomen, dat juk niet *verbrijzelt*, en zijne hand slaat aan hem, die het hem heeft opgelegd, en den last daarvan, door terging, nog verzwaarde.

Spanje zelf is, terwijl Frankrijk en Engeland er over spreken, hoe daar orde op de zaken te stellen, tot een speelbal van intriguanten en menigeen houdt zich gereed om op de erfenis te vallen, die *O'Donnell* zal nalaten. En wie rekenen zich de naaste erfgenamen? *Narvaez* en *Concha*. De eerste, zoo zegt men, is de gunsteling der Koningin — de tweede, staat hoog aangeschreven bij den Koning. Men begrijpt, dat de positie van *O'Donnell* zeer lastig is. Hij wordt van twee zijden aangevallen en wie ondersteunt hem? Hij wordt bestookt door twee mannen, die beide betuigen dat zij gaarne de eersten zijn, als het geldt gehechtheid aan den troon en liefde voor Spanje, maar die beide een heirleger van aanhangers hebben, om te doen wat zij wenschen, doch niet in 't openbaar zeggen. Zoo is *O'Donnell* verpligt om zich te verdedigen, ter regter en ter linker zijde, en zich tevens te versterken in zijne stelling. Wij vragen nog eens, bij wie zal hij hulp zoeken? En het eenige antwoord, dat hierop eene bedaarde lezing der verschillende berigten uit Spanje geeft, is: Het leger acht *O'Donnell*, dat is zeker, maar het is ook zeer gehecht aan Maarschalk *de Concha*, de man, die soldaat is voor alles. Ook Spanjes geschiedenis in den tegenwoordigen tijd leert het op nieuw, hoe dwaas, hoe in hooge mate onstaatkundig de volksmannen, of liever de democratische partij handelt, als zij steeds het leger krenkt en, door verdachtmaking beleedigt. In de ure des oproers, staat zij altijd vijandig tegen over de armée, die toch is zamengesteld uit de zonen des Lands, en in plaats van haar te ontzien, en zoo te winnen, doet zij het mogelijke, om zelfs de morele kracht van die strijdmagt te ontzenuwen. Gebiedt de voorzigtigheid aan de armée dat zij duldt en zwijgt—het oogenblik der wrake komt! Zij draagt niet alleen de herinnering aan geleden onregt en vernedering, maar ook het zwaard, en is de kans goed, dan slaat zij haar slag. Zoo ook op dit oogenblik in Spanje. De burgerwacht of schutterij is ontwapend, en het leger, versterkt, wacht slechts op het teeken, om zich te wreken op de „redenerende bajonetten," die alleen zegepralen door groote overmagt.

't Zal dan te bezien staan op wie de armée meer vertrouwt, op *O'Donnell* of op *de Concha*.

De strijd tusschen *de Univers* en *de Ami de la religion* loopt ten eind. Hij wordt gesmoord, zooals wij voorspeld hebben. Er waren toch twee groote krachten, die in staat waren tot dat verdrukkingswerk, de *Keizerlijke* en de *Pauselijke*, en de laatste heeft welligt gedaan, wat de eerste goedkeurde.

De bisschop van Straatsburg heeft aan den redacteur van de *Ami de la religion* doen gevoelen, dat de twist behoorde gesleet te worden, en dus, gehoorzaam aan zijnen superieur, heeft toegestaan, dat men den domper zette op het zoo fel flikkerende vlammetje. De *Univers* echter deed als de zegevierende haan en kraaide nog eens tartend, toen zijn tegenstander front achterwaarts maakte en gekraaid hebbende, telde hij al de geestelijken op, die zich voor hem in de bres stelden. Hij telde er *zestien*.

Al de overige Fransche prelaten protesteerden, door hun stilzwijgen tegen het ultramontaansche blad, dat de inkwisitie vergeelijkt en het als eene weldaad zou hebben geacht, als *Luther* was verbrand, voor hij zijne stellingen aan de muren van Wartburg hechtte. De *Univers* denkt over dat stilzwijgen anders, maar de uitspraak van het publiek geldt den onpartijdige meer, dan de zegekreet van het orgaan der ultramontanen.

Ook het Fransche dagblad *de Constitutionnel* drukt den *Univers* een lauwerkrans op 't hoofd en hij zegt zeer naïf, „dat de liberale R. Catholieke partij, in haren strijd met den *Univers*, den Keizer een zijner beste steunsels tracht te ontnemen," en daarmede wil hij eigenlijk zeggen, dat men de geestelijkheid van *Napoleon* wil vervreemden en elders lokken met hare genegenheid en invloed.

De *Constitutionnel* is wel veranderd.

Vroeger laboreerde hij aan Jezuiten-vrees — nu predikt hij, „het gouvernement heeft de dienst der geestelijkheid niet noodig, maar hij wenscht wel met haar te zijn, om zuivere *belangelooze* redenen.

Men begrijpt dat zulke bondige! redeneringen, veel stof geven tot vrolijkheid en spot bij de tegenstanders van den *Univers*, en dat de auteur van het bedoelde artikel een zeer beklagelijk figuur maakt.

Hij zal pleizier hebben van zijne liefde voor de ultramontaansche partij, en terwijl hij den heer *Vieullot* zijne hulde biedt, een nooit genoeg bekeken voorwerp blijven van lustige spotternij.

Onder hen, die hem dankbaar zullen zijn voor zijne pennevrucht, behoort gewis Keizer *Napoleon* niet.

Volgens de laatste tijdingen waren de Keizer en de Keizerin van Rusland in den nacht van 26 op 27 Augustus te Moscou aangekomen, vergezeld van hunne zoons, hunne dochter en verdere daar te lande aanwezige familieleden.

De Oostenrijksche gezant vertrok op 28 Augustus naar Moscou, waar hij juist nog bij den plegtigen intogt tegenwoordig kan zijn.

Het getal der tooneelvoorstellingen, die te Moscou zullen gegeven worden, is op 48 vastgesteld, waarvan 18 opera's, 12 balletten en 18 representatien door de Fransche troep. De prijs van eene loge in de Italiaansche opera, voor 18 voorstellingen, bedraagt niet minder dan 450 zilveren roebels.

De feesten zullen de geheele maand duren.

Gedurende vijf dagen zullen er ook wedrennen plaats hebben.

Omtrent Moscou verhaalt men ongeloofelijke dingen. De vereenigde kooplieden van Moscou hebben, door een beroemden kunstenaar, twee schotels laten maken, om den Keizer het brood en zout aan te bieden. De een is van zilver en de ander van goud en wel van het fijnste. Op de laatste schotel is het Kremlin, waar boven zich eene schitterende zon verheft, kunstig gedreven, op den rand ziet men de Russische adelaar en de wapenen van Moscou, door figuren en relief, de barmhartigheid en de regtvaardigheid voorstellende.

Eene koets met twee paarden kost thans te Moscou, voor eene maand huur, 600 roebels.

Een groot aantal kappers hebben zich naar die stad, waar er thans weinig wonen, begeven, zij zullen, door de menigte bals en partijen, zeer welkom zijn.

In 1826 verdienden twee kappers 30000 roebels, eischende voor elk hoofd 25 roebels.

De oogen van geheel Europa zijn gerigt naar het kroningsfeest. Hoewel het aan weinigen slechts gegund is, om met eigen oogen, die praal, die niet te beschrijven is, in al hare schittering en glans, te aanschouwen, zijn er gedienstige geesten te over, die ons spoedig uit de verre landen iets mededeelen, dat de moeite waard is om te vernemen.

Sints weken hebben wij al gehoord van de massa juweelen en robijnen, om van andere kostbaarheden te zwijgen, welke in eene betrekkelijk kleine ruimte, te Moscou bijeen zou zijn. Het verwonderde ons dan ook niet, dat ook in ons land allen, die maar edelgesteenten bezaten en ze verkoopen wilden, goede zaken hebben gemaakt.

Als wij aan dien handel denken, dan staan wij minder verbaasd over den rijkdom, die in de hoogere standen op bijna ongeloofelijke wijze bestaat, als wel over de werkeloosheid van zoo vele kapitalen, die, werden zij voor industrie en handel aangewend, het pauperisme meer afbreuk zouden doen, dan de schoonst bekroonde prijsvragen.

Als de krooning voorbij is, worden de juweelen afgelegd, zorgvuldig geborgen en welligt bewaard voor eene nieuwe krooning of dergelijk feest — maar de nijvere werkman klaagt, reeds lang voor den winter, over gebrek aan werk, en de burgerman, die den steun uitmaakt van de maatschappij, blijft klagen, dat sommige heele rijke lieden niet genoeg laten verdienen, en dat zij vaak traag in het betalen der rekening zijn.

Maar verdiepen wij thans ons niet in dit betoog, wij konden het denkbeeld, natuurlijk bij iederen opgewekt, van krijschende armoede en juichende rijkdom, niet geheel onderdrukken. Thans ter zake.

Wij zouden ons zeer gemakkelijk van onze taak kunnen afmaken, door met *Voltaire* uit te roepen: Heerlijk, majestueus, subliem! toen hem gevraagd werd, waarom hij geen lofrede op *Racine* had gemaakt, even als hij gedaan had op *Corneille*. Het was het eenige antwoord, dat hij te geven had — zoo hoog schatte hij *Racine*.

Dien zelfden uitroep vonden wij door den man gebruikt, die, Moscou dezer dagen binnen trad en ons de volgende regelen in de pen gaf, bij gelegenheid van 's Keizers intogt aldaar:

De drukte was ontzettend. Er lag zulk eene grootsche tint over alles wat men zag, dat men onwillekeurig dacht aan eene groote natie, door een gevoel bezield, dat namelijk van eerbied en liefde voor den Souverein. Rusland heeft een rei van dichters, dat kan niet anders, want de poëzij ontluikt altijd in de schaduw van al wat groot is. Dit daargelaten; geene woorden zijn in staat, om naar eisch de liefde,

welke den Rus bezielt voor zijn geboortegrond, uit te drukken. Dat blonk door in alles, wat de vreemdeling te Moscou dezer dagen zag, en dat openbaarde zich in de hulde, die ieder aan den Keizer bragt. Zulk een schouwspel van kracht is vreemd aan ons, Westerlingen.

De dag begon eerst zeer regenachtig, en men vreesde, dat de plegtigheid een dag zou moeten worden uitgesteld, maar tegen 10 uur klaarde de lucht op en een schoone hemel breidde zich uit over het volk, dat vijf uren lang roadwan delen moest, om af te wachten, dat de Keizer het kasteel van Petrowski verliet, om naar het Kremlin zich te begeven.

Waar men zag, niets dan bloemen en vlaggen — en de grond, met fijn wit zand zoo net bestrooid, en zoo stevig bewerkt, dat men als het ware over een kolfbaan dacht te wandelen.

Tegen 12 uur kwamen de troepen, in de omstreken van Moscou of digt bij Petrowski gekampeerd, met muzijk de stad binnen. Of de grenadiers ook martiaal er uitzagen — wie betwijfelt het, als zelfs Generaal *Lamoricière*, op zijne reis in Rusland, zegt er door getroffen te zijn geweest.

De stad was ook boordevol met troepen gevuld; de circulatie was bijna gestremd, duizende aanschouwers verdrongen zich op alle punten. De rijkste equipages — waaronder die van den Franschen gezant, *de Morny* en van den Oostenrijkschen ambassadeur, *Esterhazy*, uitblonken, verhoogden den luister, die allerwege gezien werd. De pracht, die in de salons heerschte, gaat alle beschrijving te boven, als men alleen maar denkt aan het hôtel Kotchonbey, hetwelk de Prinses, aan wie het behoort, in 6 maanden tijds, zoo heeft laten herscheppen, dat men aan de feëen-historie begint te gelooven, die met een stormvlaag paleizen deed oprijzen als uit den grond.

De rijkste costumes wemelden door een, maar het meeste effect maakten de Persische kleederdragten. Deze Asiatische types zetten het geheel een grootsch aanzien bij en deden aan de toekomst van Rusland denken, en onwillekeurig dacht men, dat dit land eens den krachtigsten keten uit zal maken, die het oude Asie aan het moderne Europa verbinden zal.

Daar hoorde men het eerste kanonschot en al de klokken van al de kerken in Moscou begonnen te luiden. De geestelijkheid, in plegtgewaad, toog de tempelen uit, voorafgegaan door een tal van heilige beelden; regimenten van soldaten sloten zich geregeld achter hen aan en het volk groepeerde zich in de achterhoede.

Langzamerhand kwam het begin van den stoet opzetten, die den Keizer in het midden had. Eindelijk verscheen hij, gekleed in de uniform van generaal en chef van het gansche leger, met het groot blaauw cordon van de orde van St. Andreas op de borst en gezeten op een heerlijk appel-schimmel. *Alexander II* herinnert in zijn geheelen persoon aan het kalme, fiere en majestueuse voorkomen zijns vaders. Misschien is zijn uitzigt wat zachter, dat is zeker, de goedheid blinkt zijne oogen uit.

Op dit oogenblik moeten wij de verdere beschrijving van dezen triumfalen togt eindigen, maar hopen, bij eene volgende gelegenheid, er weder op terug te kunnen komen.

Er blijft ons nog veel te melden over.

9 Sept.

De Keizer van Rusland toont bij verschillende gelegenheden, dat hij wil meegaan met den geest des tijds. Nu eens geeft hij daarvan blijken op civiel-, dan op militair gebied.

Na de krooning te Moscou, zullen er in verschillende groote steden des Rijks en ook in Polen, groote plegtigheden plaats grijpen, en adel en geestelijkheid beide zijn uitgenoodigd, om daartoe het hunne op zoo groote schaal mogelijk bij te dragen.

Men verzekert, dat het Russisch kabinet eene nota aan dat van Londen heeft doen toekomen, waarin op eene waardige en tevens ernstige wijze wordt geprotesteerd tegen de beschuldigingen van de Engelsche pers (waaraan, zooals blijkt door verschillende maatregelen, de Engelsche Regering waarde hecht), alsof Rusland het mogelijke doet, om de bepalingen van het Parijsche vredes-tractaat in zijn voordeel te ontzenuwen. Die nota is zelfs op zulk een toon gesteld, dat Engeland daarin heeft kunnen ontwaren, hoe weinig het Russisch kabinet genegen is, om zich door *John Bull* op de teenen te laten trappen. Wat het Slangen-eiland betreft, het Hof van St. Petersburg verklaart, de beslissing van dit vraagpunt niet aan ééne Mogendheid maar aan al de Potentaten, die het Parijsche vredes-tractaat teekenden, over te willen laten. De Czaar, dat blijkt uit het bewust document, is in 't minst niet vervaard door de overmoedige houding van *John Bull*. Hij wil eerlijk en trouw naleven wat hij door zijne naamteekening beloofde, maar ook geen tittel of jota meer.

Ook tusschen Frankrijk en Engeland schijnt de verstandhouding niet zoo heel vriendschappelijk te zijn. Engeland handelt dikwijls alleen, en het is alsof Lord *Palmerston* tegen *Napoleon* wil zeggen: „wij hebben andere inzigten dan gij, en hoewel 't ons aangenaam zou zijn gezamenlijk te marcheren, zoo zal uwe politiek de onze niet beheerschen. Alleen te handelen verschrikt ons niet."

Tijdingen uit Britsch Indie melden, dat de Indische Compagnie niet tevreden is met het koningrijk Oude; ook dat van Delhi en dat van den Rajah van Pacheta tracht men te benaderen. De laatste is formeel ontzet, om reden die voor de Compagnie wettig genoeg waren, en den eerste beduidt men, dat hij, 95 jaar oud, maar moest aftreden. En inderdaad, de oude man is er reeds toegekomen, om zijn paleis te verlaten en eene andere residentie te kiezen, terwijl zijne zonen den titel van *groot Mogol* niet zullen dragen, dan met toestemming van de Compagnie. Als de man dood is, zal de Compagnie wel door *daden* bewijzen, dat zij de erfgename is.

Volgens de *Herald* zal de Wapenkoning weldra naar Constantinopel vertrekken, om aan den Grooten Heer de orde van den kousenband te behandigen. Velen betwijfelen dit, doch even velen gelooven, dat Engeland in Turkije door Frankrijk — onzen hooghartigen bondgenoot, zegt de *Times* — in de schaduw wordt gesteld, en die dat gelooft, kan begrijpen, dat het Hof van St. James door den *kousenband* zou trachten goed te maken, wat Lord *Redcliffe* bedierf.

De Sultan mag eigenlijk geene vreemde orde aannemen, maar Zijne Hoogheid *Abdul-Medjid* heeft reeds zooveel gedaan, dat verboden is, dat hij ook den Engelschen kousenband wel zal aannemen.

Mogt *Narvaez* eens aan het hoofd van het Spaansch Ministerie geraken, wat dan? is de belangrijke vraag, die dikwijls door belangstellenden wordt gedaan.

„Dan trekt met hem het Bonapartismus binnen," is het antwoord, en hoogstwaarschijnlijk niet ten onregte. Keizer *Napoleon* heeft de lust weerstaan, van onmiddelijk na de jongste revolutie eene militaire promenade naar Madrid te maken, en zijne politiek maakt ook ten aanzien van het Buitenland geen *sprongen*. Zoo verklaart hij zeer lijdelijk, dat *veertig* Engelsche oorlogschepen tot beveiliging van het Slangen-eiland inderdaad te veel zijn — zoo zegt hij tegen Belgie: „zorg dat uwe pers wat minder vijandelijk is tegen Frankrijk" — zoo treedt hij overal Rusland, na een bitteren krijg vriendelijk tegemoet, maar hoewel het Keizerrijk *vrede* poogt te zijn, geeft het toch geen enkel Napoleontisch idée op. *Narvaez* in Spanje verwezenlijkt ook zoodanig idée, en de brief, dien de Keizer aan Koningin *Isabella* dienaangaande schreef, is een raad op papier, waaraan slechts een kanon op 't veld ontbreekt.

O'Donnell, die voor twee jaren Spanje een constitutionalismus in reiner vorm wilde geven en daartoe een militair oproer bezigde, begrijpt nu, dat zijn doel in Spanje niet is te bereiken, en als het sprekendste bewijs werpt hij het hoofd-speeltuig der liberaliteit, de nationale garde, van zich af. Zoo maakt hij de heerschappij van *Narvaez* gemakkelijk en door hem het Napoleontismus: „vrijheid door orde en orde door den sabel."

Nopens den graad van verlichting in Portugal geeft de Parijsche *Presse* een aardig bewijs, en wel in de mededeeling van een brief, aan een Aartsbisschop geschreven, luidende aldus:

„Aan Zijne Eminentie den Aartsbisschop van . . .

„*Maria Therèse*, vrouw van *Domingo Ferreira*, uit de parochie St. Thomas de Cadellas, district Galmarraes, is zeer ziek. Zij gebruikt alle mogelijke geneesmiddelen, doch zonder baat, en bidt nu Uwe Excellentie een priester te autoriseren, om haar van den duivel te verlossen, want zij gelooft, dat zij daarvan bezeten is E. R."

Op dien brief kreeg zij ten antwoord:

„Wij geven volmagt aan den eerwaarden pastoor der parochie, om den boozen geest uit de zieke te verdrijven. T. T."

Lissabon is volkomen rustig en ook in de provinciën is geen sprake meer van brood-oproer. Men heeft ontdekt, dat het beter is duur brood in rust, dan onder het gesis der kogels te eten, en men heeft ondervonden, dat de gevolgen van het laatste zeer ernstig kunnen zijn.

De opstand in het Zwitsersch kanton Neufchatel is ernstiger geweest dan men vermoedde. De insurgenten waren voor eenige oogenblikken meester van het kasteel en daardoor van de stad, en boden aan het opruikende landvolk hevigen tegenstand. Op den 5 jl. kwam het tot een zeer bloedig gevecht, waarbij de koningsgezinde (de Pruissische) partij 15 man door den dood verloor, terwijl er een 50tal werd gekwetst. Het verlies der Republikeinen is nog niet bekend. Aan de *Neue Preusische Zeitung* wordt dienaangaande uit Bern (3 jl.) het volgende geschreven: „Te Neufchatel is eene revolutie uitgebroken. De koningsgezinden hebben in den afgeloopen nacht door een staatsgreep (een *coupje d'état*) den republikenschen Staatsraad van Neufchatel gevangen genomen." Een later berigt uit Bern meldt: „Van het kasteel Neufchatel waaijen zwarte en witte vlaggen. Twee leden van den landsraad zijn gevangen genomen. De aanslag is zeer geheim gehouden en snel uitgevoerd."

Er zijn, die beweren, dat Pruissen hier de hand in 't spel had en op die wijze zijn gezag over dat kanton weder herstellen wilde, doch dat is moeijelijk te gelooven. Als de Koning van Pruissen regt heeft op en lust aan het bezit van dat republikeinsch handje vol land, dan heeft hij ook moed en kracht genoeg, om terug te krijgen wat hij in 1848 verloor, en behoeft hij niet op zoo gewaagde wijze dierbaar menschenbloed op 't spel te zetten.

't Republikeinsch Bewind is weer meester te Neufchatel.

Te Weenen is men zeer verstoord op Pruissen — en waarom? Omdat Koning *Friedrich Wilhelm* geen hulp zoekt bij zijn gekroonden broeder *Frans Jozeff*, tegen de Marokkaansche roovers! Vreemde gevoeligheid! Ten aanzien van Rusland, werd die niet op zoodanige wijze door Oostenrijk getoond. Maar Keizer *Frans Jozeff* gaat nog verder, zegt men. Hij is zoo jaloersch op de eer van Pruissen, dat hij, zonder gevraagd te zijn, de Marokkanen zal straffen.

Sommigen zien daarin de begeerte van het Oostenrijksche kabinet, om met Pruissen op goeden voet te komen. En zal Pruissen Oostenrijk halver weg te gemoet gaan? Wij weten het niet. De diplomatie is zeer vergeetachtig en heeft tevens een goed geheugen, als het belang dat eischt. Zij vergeeft veel en wreekt elke kleinigheid, al naar dat de omstandigheden daartoe aanleiding geven, of de kans goed of slecht staat. 't Is een monster, die diplomatie, zegt een Duitsch historieschrijver.

De Keizer van Oostenrijk zal weldra eene beslissing nemen, aangaande de verhouding tusschen den Staat en de Evangelische kerk, en men verzekert, langs verschillende wegen, dat de ultramontaansche partij er niet in geslaagd is, om dienaangaande hare inzigten te doen gelden; dat in Hongarije de instellingen, die vroeger ten dienste der Protestanten bestaan hebben, zullen worden hersteld, of die er thans nog bestaan zullen worden bevestigd — dat ook in Zevenbergen de inrigting der Evangelische kerk, die de Augsburgsche geloofsbelijdenis volgt, op den bestaanden voet blijft, in 't kort, dat de Protestanten geen reden zullen hebben, om over verkorting hunner regten te klagen. Dat zij niet alles verkrijgen, wat zij wenschen, en waarop zij aanspraak meenen te hebben, mag niet worden betwijfeld (de tijd zal wel meer leeren) maar dat de R. Cath. geestelijkheid de magt zal hebben, om den letter van het contract, tusschen den Oostenrijkschen Staat en het Protestantismus, in dit of dat opzigt hier of ginds krachteloos te maken, is veler geloof en vrees.

10 Sept.

Volgens een telegrafisch berigt uit Moscou heeft de krooning aldaar den 7 dezer met buitengewone pracht, ongekende geestdrift en onder het schoonste weder plaats gehad.

O'Donnell heeft van den Keizer van Frankrijk het grootkruis van het legioen van eer ontvangen. Een zeer beteekenisvol feit.

BINNENLANDSCHE BERIGTEN.

Het heeft Z. M. den Koning behaagd, bij besluit van den 4 dezer, Z. K. H. *Willem Nicolaas Alexander Frederik Karel Hendrik*, Prins *van Oranje*, thans luit. ter zee der 1e kl., te bevorderen tot kapitein-luit. ter zee à la suite.

— Den 3 Sept. is een door den uitgever der *Amersfoortsche Courant* aan Z. M. den Koning ingediend rekwest om gratie van de gevangenisstraf ter griffie van het prov. geregtshof te Utrecht gedeponeerd. *Amersf. Ct*

— Men verzekert, dat verschillende Ministers onderscheiden wetsontwerpen in gereedheid hebben doen brengen, die, bij de aanstaande bijeenkomst van de Staten-Generaal, aan hunne overwegingen zullen worden onderworpen. Zoo verzekert men, dat er ontwerpen zullen worden aangeboden betrekkelijk de geneeskundige staatsregeling, de politie op de spoorwegen, de militie en de schutterij enz. Evenals in vroegere jaren, zal de staatsbegrooting, voor 1857, een der eerste onderwerpen zijn, die van regeringswege aan de Kamers zullen worden voorgedragen.

— Men wil weten, dat de heer *F. W. Conrad*, president der commissie tot doorgraving der landengte van Suez, zich eerstdaags andermaal naar Egypte begeven zal en op die reis worden vergezeld door den kol. *Klerck* en den ingenieur *Schneither*.

— De bewoners van Kerkwall werden den 6 dezer aangenaam verrast door het berigt, dat de Prins van Oranje, aan boord van het oorlog-stoomschip *Merapi*, in de baai was aangekomen, met het voornemen, om den volgenden ochtend de stad te bezoeken. Reeds vroegtijdig was ieder op de been, en ten 10 ure stapte Z. K. H., vergezeld van zijn gevolg, op de kade aan wal, waar hij door de voornaamste ingezetenen werd verwelkomd. Daarna begaf de Prins zich naar de St. Magnus cathedraal, de stones of stenness en het zomerverblijf van den Scheriff Aytoun, waar een collation voor H.D. was bereid. Vervolgens bezocht Z. K. H. het raadhuis, waar de bevolking in massa was heengestroomd, en bood de provoost *Spense*, onder eene gepaste aanspraak, het burgerregt den Prins aan, hetwelk door dezen met eene in het Engelsch uitgesproken dankbetuiging werd aangenomen. Bij het scheep gaan werd den Prins door een groot gedeelte der bevolking, onder luid gejuich, uitgeleide gedaan.

— Betreffende den te Haarlem dood gevonden dragonder, die men meende dat vermoord was, schrijft men nog de volgende bijzonderheden: „De beide dragonders, de verslagene en de gearresteerde, waren, naar men verneemt, zeer goede kameraden. Beiden schijnen op den bewusten nacht dag en avond zich overmatig aan sterken drank te hebben buiten gegaan. Althans een voorbij rijdend koetsier heeft naar alle waarschijnlijkheid nabij de plaats, waar het lijk gevonden is, twee dragonders in hoogst beschonken toestand gezien, bezig om elkander voort te helpen. De gestorvene schijnt nedergevallen te zijn, met het hoofd op of tegen eenig hard voorwerp, een paal of steen, en bekwam daardoor eene wonde; men houdt de wonde althans voor geen sabelhouw. Zijn kameraad verdubbelde daarop zijne pogingen om hem van den grond te helpen en tot staan te brengen; hij schijnt zich daartoe bediend te hebben van de vangsnoeren van den rok des anderen. Die vangsnoeren loopen twee of drie dubbel om de kraag van den rok, en deze nu schijnen losgerukt en om den hals des gevallenen geslagen te zijn, waardoor, toen de andere bleef voorttrekken, de worging zal ontstaan zijn. Genoeg, tegen elf uren kwam de gearresteerde in de stad, voorzien van de chakot en de handschoenen des dooden, en zeide aan de barrière iets, dat men niet verstond of begreep, maar later blijkt betrekking gehad te hebben op een kameraad, die daar ginds lag en dien men halen zou, naardien hij hem niet mede had kunnen krijgen. Later, toen hij door een korporaal werd ontdekt en medegenomen, wilde hij eerst nog den kameraad halen, dien hij ginds had achtergelaten. Uit alles schijnt te blijken, dat volstrekt geen boos opzet van aanranding of berooving heeft plaats gehad, althans van dit laatste heb ik niets vernomen. Wel, dat de man bij het vernemen van zijne misdaad wanhopig werd, en zich volstrekt niets weet te herinneren, dan zijne vruchtelooze pogingen om zijn medgezel naar de kazerne te brengen."

— Men schrijft uit Oosterhout, dd. 3 Sept.: Eenige dagen geleden zijn een drietal honden en een rund, ten gevolge van het gebruik van vleesch en bloed van eene aan ziekte gestorvene koe, overleden. De slagter, die het rund schoon maakte, heeft zich bij die gelegenheid aan den vinger gewond, doch zoo gering, dat hij daarop geen acht sloeg. Een paar dagen later gevoelde hij hevige pijn in die wonde, hetgeen het ongelukkig gevolg heeft gehad, dat het vuur zich door zijne hand heeft verspreid en men ten zeerste voor zijnen toestand beducht is. Naar uit eene goede bron wordt verzekerd, zou de gestorvene koe door het miltvuur zijn aangetast geweest.

— In een der jongst hier te lande ontvangen Suriaamsche Weekbladen, schrijft de Predikant van Schaick, te Paramaribo, bij gelegenheid eener beoordeeling over het nieuw verschenen Surinaamsch jaarboekje voor 1856, uitgegeven door het te dier stede opgerigt letterlievend genootschap: Oefening kweekt kennis, over den toestand van Suriname, het volgende:

„Terwijl alom leven en vooruitgang in kunst en wetenschap bestaat, dommelt en slaapt Suriname maar voort; men klaagt over achteruitgang en vergeet de middelen op te sporen, om het voor ondergang te behoeden, of pogingen aan te wenden, ter redding en opheffing uit de diepte van vernedering. Men zocht het, waar het niet gezocht moest worden en daarom blijft alles bij het oude. Men peinst op materiëel belang en voordeel, en vergeet en ziet voorbij dat 's volks bloei en welvaart op volksonderwijs en volksbeschaving moeten berusten — of, het moge voor een tijd lang goed, ja, zeer voordeelig gaan, op den dunr slaat alles aan het kwijnen en gaat vroeg of laat te gronde. Suriname's ondergang, dien God verhoede, moet men niet wijten aan den bodem, maar aan het personeel, dat zich op dien bodem vestigde. Men heeft immer en eeuwig en uitsluitend gevraagd naar productie, maar vergeten, dat het volksbelang medebragt, te letten op de vorming en opvoeding der massa. Men is steeds uitgegaan van het egoïstisch stelsel: chacun pour soi même, zonder te denken aan hen die ons omringden. Men blijve dat stelsel aankleven en Suriname is verloren."

— Bij een der kantongeregten in het arrondissement 's Bosch is een ambtenaar van den burgelijken stand, ter zake van het niet binnen 24 uren na de aangifte van sterfgevallen inzenden van het berigt van overlijden aan den kantonregter, veroordeeld tot zes geldboeten, ieder van f10 met de geregtskosten, en zulks op grond van het kon. besluit van 21 Julij 1828, in verband met art. 1 der wet van 6 Maart 1818.

— Uit Nijkerk verneemt men, dat er opnemingen worden gedaan voor eenen spoorweg van Utrecht over Amersfoort, Nijkerk naar Zwolle.

— De *Staats Ct.* bevat het programma van de opening van de zitting der beide Kamers der Staten-Generaal op den 15den dezer, des middags ten 12 ure. De Koning zal ten 1 ure HD. paleis verlaten en met het noodige ceremonieel naar de vergaderzaal vertrekken, waar Z. M. met eene troonrede de zitting zal openen.

— Men zegt, dat de ultra-liberale partij in de Tweede Kamer veel moeite zal aanwenden om den heer *Strens* to doen benoemen tot eersten kandidaat voor het presidentschap der Kamer. *Zdbl.*

— Dezer dagen heeft te Londen plaats gehad de openbare aanbesteding van het graven van het kanaal door Zuid-beveland en de daarbij behoorende werken, welk een en ander is aangenomen voor f 3,000,000. Aangezien onmiddelijk met deze zal worden aangevangen, mag men zich met grond vleijen, dat zij zullen zijn daargesteld op de tijdstippen, voorgeschreven bij de acte van concessie voor den Zeeuwsch-Duitschen spoorweg.

— Den 6 dezer heeft te Utrecht eene zeldzame gebeurtenis plaats gehad. Twee burgerlieden, beiden aldaar geboren, vierden toen hunne gouden bruiloft, ofschoon geen van beide nog den leeftijd van 66 jaren bereikt had, alzoo beneden hun 16e jaar gehuwd. De man, sedert meer dan 35 jaar bij den huis- en rijtuigschilder van dienzelfden naam hier ter stede werkzaam, bezit, niettegenstaande hij in militaire dienst en vooral bij de bataille van Waterloo veel heeft geleden, nog geen enkel grijs haar.

— Tot lid der Eerste Kamer is door de Provinciale Staten van Groningen benoemd de heer mr. *A. J. van Roijen*, notaris te Onderdendam, met 21 tegen 14 stemmen.

— Een particulier berigt uit Batavia van 6 Julij jl., per laatste mail ontvangen, zegt, dat aldaar troepen worden vereenigd tot het doen eener expeditie tegen de oproerlingen in het Lampongsche. De generaal-majoor, opperbevelhebber van het leger, heeft het kommando dezer expeditie opgedragen aan den kolonel *J. Waleson*.

— De *N. R. Ct.* bevat het volgende berigt:

„*Plymouth, Vrijdag avond.* Heden werd alhier met de loodsboot *Perseverance* aangebragt kapitein *Merryman* met 10 man van de ekwipage en 10 passagiers van het te Brunswick te huis behoorende Amerikaansch fregatschip *Ocean Home*, hetwelk van Rotterdam naar New-York bestemd, den 1sten September uit Hellevoetsluis vertrok. Dit schip was bemand met 17 koppen, had buitendien nog 88 passagiers en alzoo te zamen 105 personen aan boord. Vrijdag morgen (2 u. 20 m. na middernacht) toen het schip met alle dienstdoende zeilen, op de hoogte van Kaap Lezard, het kanaal uitstevende, werd het overzeild door het schip *Cherubine*, van New-York naar Londen bestemd; de fokkemast van de *Ocean Home* ging onmiddelijk over boord en in ongeveer twintig minuten was het schip in de diepte verdwenen. Zeven man der ekwipage redden zich door op de *Cherubine* over te springen. Het meerendeel der passagiers was in diepen slaap gedompeld, toen deze ramp voorviel en mogt het dus slechts aan 10 hunner, met 3 man der ekwipage

gelukken, in een boot te komen en zoo in zinkenden staat de *Cherubine* te bereiken. In de verwarring van het oogenblik had men niet bemerkt, dat er een zwaar voorwerp op het logiesluik was gevallen, waardoor de ekwipage, die beneden was, belet werd op dek te komen. Kapitein *Merryman* was naar het grootluik geloopen om de passagiers op te roepen, en had het ongeluk om daarbij in eenig touwwerk verward te raken, waardoor hij met het schip naar beneden zonk. Hij had echter het geluk, spoedig van het touwwerk bevrijd te worden, en boven komende, in zijne nabijheid een kajuitsdeur te vinden, waaraan hij zich vastklemde, op welke wijze het hem gelukte, zich vier uren boven water te houden. Toen eerst werd gemelde kapitein, benevens zijn eerste stuurman, die zich in zijne nabijheid bevond, door eene der booten van de *Cherubine* gered. De tweede stuurman en twee man der ekwipage hadden de *Ocean Home* in eene der booten verlaten en men vreest, dat deze in de golven hun dood hebben gevonden. De *Cherubine* heeft mede belangrijke schade bekomen, doch kon evenwel hare reis vervolgen. In het geheel zijn bij deze ramp vermoedelijk omgekomen 84 personen, zijnde 6 van de bemanning en 78 van de passagiers. Van de lading, bestaande uit stukgoederen, is niets gered."

Amsterdam, 7 Sept. Het is heden juist 100 jaren geleden, dat onze groote dichter mr. *Willem Bilderdijk* te dezer stede op de Westermarkt het eerste levenslicht heeft aanschouwd. Zooals wij reeds vroeger gemeld hebben, zal deze dag door een herinneringsfeest alhier plegtig herdacht worden, dat echter eerst in de volgende maand zal kunnen plaats hebben. Naar men verneemt zullen alsdan tevens krachtige pogingen worden aangewend, om in de hoofdstad een waardig gedenkteeken ter eere van den in zoovele opzigten uitstekenden man op te rigten.

Houten, 4 Sept. Eene vrouw uit Schalkwijk, die gewoonlijk ons dorp met eenen hondenwagen passeert, heeft de gewoonte, om dien hond, wanneer zij van hare reis terugkeert, in deze streken te laten rondzwerven, vermits het ter harer woonplaatse verboden is met hondenkarren te rijden. Deze hond liep gisteren, dus zonder eenig opzigt, Houten door, zoekende naar eenig voedsel en gevolgd door eenige jongens, die (als naar gewoonte) genoegen schepten, dit dier te sarren. Lang had het deze terging zonder morren aangehoord, tot dat het in den namiddag zijn geduld verloor. Eensklaps werd een kindermeisje, met een kind op den arm, door het dier aangevallen. Het meisje van schrik niet wetende wat zij deed, wierp het kind van zich af, en werd toen door den hond omver geworpen, die haar woedend onder den arm beet, toen in het boveneinde van haar been, en eindelijk haar het vleesch van arm en hand scheurde. Door spoedig aangekomen hulp had men het geluk het aangevallen meisje van het woedende dier te bevrijden, dat haar anders gewis zou hebben gedood. De hond werd met veel moeite en onder grooten toevloed van menschen onder den toren van het dorp gebragt en heden morgen heeft men het dier aan de eigenaresse teruggegeven.

Leiden, 6 Sept. Hier is berigt ontvangen, dat Z. K. H. de prins *van Oranje* omstreeks den 15 of 20 dezer maand van zijne reis naar Noorwegen, IJsland en Schotland kan worden terug verwacht, en dadelijk daarop zijne studiën zal aanvangen.

Abbekerk, 3 Sept. Gisteren nacht stak eene dienstmeid, op de weigering van haren meester, om haar op de kermis te laten gaan, den brand in diens woning, na vooraf op die weigering te kennen gegeven te hebben, dat zij dit haren huislieden zou doen gevoelen. Gelukkig werd men spoedig den brand gewaar, en was men in staat dien weldra te stuiten, nadat het vuur evenwel nog al schade aangerigt had. De justitie van Hoorn heeft heden proces-verbaal opgemaakt om de daderes te doen straffen.

Bussum, 5 Sept. De bewoners dezer plaats zijn heden door een bloedig voorval in diepe verslagenheid gebragt. De heel- en vroedmeester *P.* alhier, die in voortdurenden twist met zijne echtgenoote leefde en reeds middelen zocht om van haar te scheiden, heeft dezen morgen, nadat hij zijne dieken had bezocht, op nieuw oneenigheden met zijne vrouw gevangen en de ongelukkige, vijf maanden zwangere moeder, met een lancet koelbloedig eene wonde aan de wang toegebragt en daarna het laatvlijm haar in den strot gestoken. Met het moordtuig in de keel is de stervende vrouw naar de keuken gevlugt, alwaar zij weldra, onder hevige pijnen en het kermen om hare kinderen, bezweek. *P.* is daarop naar den burgemeester gegaan, heeft hem een glas water verzocht en medegedeeld, dat hij zijne vrouw vermoord had, zeggende: „Er moest nu maar een einde aan komen!" toen het bierglas verbrijzelende, poogde *P.* zich met een scherf daarvan de pols af te snijden, hetwelk hem echter mislukte. Nadat de burgemeester hulp van anderen ingeroepen en de Justitie van Naarden berigt van het voorgevallene gezonden had, is de moordenaar geboeid en des avonds bereids naar de hoofdstad vervoerd. Kort na den moord moet *P.* reeds in tranen zijn losgebarsten, en, zich voor de toevloeijende menigte schamende, den policie-agent verzocht hebben, den hoed hem over de oogen te trekken. Drie nog zeer jeugdige kinderen, die in het dorp spelende waren toen hunne moeder gedood werd, zijn de vrucht van dit zoo treurig geëindigd huwelijk.

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

FRANKRIJK.

Sedert kort bestaat er in de straat St.-Honoré te Parijs een agentschap, dat zich, tegen betaling van tariefsgewijze bepaalde kosten, belast met de behandeling van zaken van allerlei aard bij de legatiën van Rome, en meer bepaald met het verkrijgen voor de belanghebbenden van dispensatiën, ontheffing van zekere afgelegde geloften, magtiging tot het lezen van verboden boeken, enz.

— Het getal troepen, te Marseille ontscheept, sinds er bevel is gegeven om de Krim te ontruimen, bedraagt 120,000 man.

— In de *Gazette de France* leest men het volgende: Eene bekere onderwijzeres, niet ver van de dertig jaren verwijderd, den ongehuwden staat moede en die er wellicht aan wanhoopte een welgesteld man tot echtgenoot te zullen bekomen, vond geen ander middel om haren droom van een rijk huwelijk te verwezenlijken, dan hare bevallige, ofschoon reeds wat bedaagde persoon te laten verloten. Zij kondigde dus aan, dat zij vijfhonderd loten, elk van duizend francs zoude uitgeven; dat al naarmate er zich inteekenaars opdeden, hunne inschrijvingen bij een notaris gedeponeerd zouden worden, dat de trekking der loterij eerst dan zoude plaats vinden, als al de billetten verkocht waren, namelijk wanneer de som van een half millioen francs volledig zoude zijn, en dat de bezitter van het winnende nummer de vrouw en de bruidsschat tevens zoude bekomen. Een jaar na de opening dier zonderlinge inschrijving was zij volgeteekend en de trekking der loterij heeft eene maand geleden bij een notaris, ten overstaan van twee getuigen, plaats gehad. Nummer 499 werd getrokken: het behoorde aan eenen Tunezischen generaal, die reeds goed bekend was door zijne soms wat al te Oostersche grillen en die zich zeer bevverd heeft al de clausulen van het contract ten uitvoer te brengen, door de 500.000 fr. te ontvangst te nemen en de vindingrijke dame te huwen, welke noch de tulband, noch de baard, noch de godsdienst, noch het serail van den gelukkigen barbaar eenigen schrik inboezemen. Deze laatste maakt zich gereed Parijs te verlaten en met de nieuwe aanwinst voor zijn harem naar huis te vertrekken.

— De bevolking van Parijs bedroeg in 1851 1,053,262 zielen, en thans 1,178,262 inwoners, zoodat zij in dien tijd met 115,000 zielen is vermeerderd.

— De beroemde zeeschilder *Gudin* heeft eene zijner laatste kunstproducten verkocht voor 100,000 francs.

— De policie heeft twee zusters in hechtenis genomen, de eene 21, de andere 22 jaren oud. Deze meisjes woonden in de straat Mauconseil en genoten de beste reputatie; zedig, zachtaardig, godsdienstig en ingetogen, ontvingen zij niemand ten hunnen huize en leefden oogenschijnlijk van de opbrengst van hun borduurwerk. Zij genoten de hoogste mate van achting in de wijk waarin zij woonden. De policie, zoekende naar de bedrijvers van een groot aantal met de hoogste mate van stoutheid en behendigheid gepleegde diefstallen, kreeg achterdocht op de beide meisjes, ten gevolge van de verklaring eener uitdraagster, bij wie men een der gestolen voorwerpen vond. De meisjes werden bespied en nu bleek het, dat zij iederen avond manskleederen aantrokken en zich daarna aan inbraak en diefstal schuldig maakten op eene wijze, die de behendigste booswichten zou hebben beschaamd. Men vond in hare kamers al de werktuigen, die dieven van beroep gewoonlijk bezigen, alsmede een groot aantal voorwerpen van waarde, van verschillende diefstallen voortspruitende. Gelijk gezegd, zijn deze slimme bedriegsters ter beschikking der justitie gesteld.

— Te Lyon sleepte dezer dagen eene dame met den zoom van haar kleed het nog brandend eind eener cigaar mede, dat door een heer eene seconde te voren was weggeworpen. Het barègekleed der dame vatte dientengevolge vuur en weldra was zij van het hoofd tot de voeten door de vlammen omringd. De voorbijgangers snelden ter hulp en het mogt gelukken de vlammen te blusschen, zoodat de dame thans, alhoewel aan ernstige brandwonden lijdende, buiten levensgevaar is.

— In de straat du Chateau d'Eau wordt thans de laatste hand gelegd aan een onmetelijk groot koffijhuis, waarvan ten bewijze kan strekken, dat daarin een honderdtal billarten plaats zullen vinden.

ENGELAND.

Het hof van Oude heeft Harleyhouse bij Regentspark betrokken, ofschoon te klein voor de 110 of 120 personen, die het bevatten moet. Eene menigte volks staat steeds te gapen voor de muren en tuinen van het gebouw, doch krijgt niet veel te zien dan eenige vrij onoogelijke Oosterlingen en den grooten Nubiër van bijna zeven voet lengte, die, naar men verzekert, eene bijzondere ligchaamssterkte moet bezitten. De jonge prins en zijn oom hebben zich nog niet openlijk laten zien. Koningin *Jerab* blijft steeds verborgen met neergelaten jalousiën, en daar de mahorrum (een feest dat 13 dagen duurt) gisteren begon en afzondering vereischt, zal de nieuwsgierigheid van het publiek waarschijnlijk vooreerst niet bevredigd worden. De O.-Ind. Compagnie heeft aan het koninklijk gezin van Oude eene jaarwedde van 150,000 p. st. toegelegd, doch het is met deze schikking als vergoeding voor het ontnomen rijk niet tevreden.

— Volgens een schrijven in den *Morning-Advertiser* zou er uitigt bestaan op een verdedigend en aanvallend verbond tusschen Engeland en de Vereenigde Staten.

— In den nacht van 3 Sept. is een huis, staande in eene der achterbuurten van de City, ingestort, waarbij een man en vier kinderen het leven verloren en elf personen gewond werden. Daarbij had de bijzonderheid plaats, dat de persoon, welke tegen het gevaar gewaarschuwd werd, met 3 zijner kinderen om het leven kwam, terwijl de overige huisgenooten, die zich zonder eenige bekommering te bed hadden begeven, uit het puin gered zijn. De overgeblevene moeder der met hunnen vader omgekomen kinderen hoorde omstreeks 10 of 11 ure den muur kraken en zag de stof door de zoldering vallen. De man wilde er echter geen acht op slaan, aanmerkende, dat zijne vrouw steeds het denkbeeld van instorting in het hoofd had, en legde zich ter ruste. Omstreeks 12 ure was de vrouw de eerste, die het vallen van den muur hoorde. Zij wekte haren man, met aanbeveling, om de drie kinderen, die in een hoek van het vertrek sliepen, te redden, en spoedde zich om de andere bewoners te waarschuwen. Aan het einde van den trap gekomen, bezweek de trap en het huis viel in. Zij zelve werd de deur of het venster uitgedrongen. De man schijnt nog eenige oogenblikken verloren te hebben, door zich te willen aankleeden, en werd met zijne kinderen onder het puin bedolven.

DUITSCHLAND.

De dagbladen van de Duitsche badplaatsen gewagen als om strijd van de pracht en de vermakelijkheden, die men te Baden, te Wiesbaden, te Homburg en andere vindt, maar daar tegenover staat voorzeker meer dan een somber tafereel. Eene nieuwe aandoenlijke gebeurtenis wordt uit Wiesbaden als volgt medegedeeld. Den 1 dezer, toen ten twee ure 's namiddags de spelers en nieuwsgierigen geschaard waren om de roulette-tafel van de groote courzaal te Wiesbaden, hoorde men onverwachts het schot van een vuurwapen in de zaal, en dadelijk daarna zag men iemand waggelen en vervolgens van de galerij, op eenige schreden afstands van de tafel, neervallen. De menigte snelde van alle kanten te zamen, om te zien wien dit ongeluk te beurt gevallen was; naderbij komende, zag men een man in de kracht zijner jaren, en blijkbaar tot den hoogeren stand behoorende, op den grond uitgestrekt liggen, terwijl het bloed uit zijne wonde stroomde. De dood was dadelijk na het schot gevolgd. Het was een treurig schouwspel, dat nog somberder gemaakt werd door de donderslagen die zich toen deden hooren, gevoegd bij het bulderen van den storm. Men bragt het lijk naar eene nabijgelegen zaal, terwijl eene lange streep bloed de plaats aanwees, langs welke men het gedragen had. Zijne identiteit heeft men niet kunnen constateren, doch te oordeelen naar de Nederlandsche ridderorde die hij droeg, gelooft men dat hij een Hollander is. Een oogenblik voor zijn noodlottig besluit ten uitvoer te brengen, had hij zijne laatste vijf gulden op het spel gezet. Eenige spelers schenen door het voorval getroffen, terwijl andere meer hardnekkige spelers weer plaats namen aan de tafel, welke in eene andere zaal verplaatst werd, en een uur na de noodlottige gebeurtenis, deed bijna op dezelfde plek eene militaire muzik hare schoonste melodien hooren.

RUSLAND.

De staat van beleg, waarin de Krim en Bessarabie sedert November 1853 verkeerden, is opgeheven.

— Het *Journal des Débats* bevatte dezer dagen een artikel over een volkomen spoorwegnet van Rusland. Dit land is met betrekking tot de spoorwegen bij alle landen van Europa achtergebleven, en geen is er dat zooveel behoefte heeft aan spoorwegen als Rusland. Tot heden bestaan in dat rijk slechts de spoorbaan van Petersburg naar Moskou en de kleine baan van Petersburg naar Zarkoeselo, terwijl die van Warschau naar Petersburg thans aangelegd wordt. Al die spoorwegen zijn ongeveer 2300 kilometers (nederl. mijlen) lang, terwijl Europeesch Rusland alleen 80,000 vierkante aardrijkskundige mijlen of 272,000 vierkante kilometers beslaat. Rusland evenwel is het groote transitoland tusschen het oosten en het westen, en zal na verloop van tijd als zoodanig nog van grooter gewigt worden, en het is zijne roeping door een band van handelsbetrekkingen de beschaafde volken van het westen met de tartaarsche en mongoolsche stammen te verbinden. Maar behalve deze omstandigheid maken de uitvoer van de voortbrengselen des lands en de binnenlandsche handel de spoorwegen voor Rusland onvermijdelijk noodig. Het russische spoorwegnet moest vier van Moskou uitgaande groote spoorbanen bevatten. De eerste moest over Tula en Kaschira naar de noordelijke gewesten loopen; de tweede over Kars en Charkoff over den Dnieper naar Odessa, met een zijtak naar de belangrijke kolengroeven van den Don; de derde moest de oostelijke gewesten over Saratow, tusschen den Don en de Wolga, doorsnijden; de vierde moest zich westelijk over Dunaborg tot aan de Oostzee uitstrekken. De eerste baan zou 340, de zuidelijke baan 1009, de oostbaan 820 en de westbaan 800 wersten lang zijn; totale lengte dus 2969 wersten, = 3167 kilometers of 792 uren.

ASSEN, 10 September.

Heden ontvangen wij de navolgende Telegrafische berigten.

's Hage, 10 Sept. Onze Staatscommissie voor landbouwkundig onderrigt heeft hare beraadslagingen geëindigd. De Jansenisten-bisschoppen in Nederland protesteren tegen het leerstuk der R. C. kerk, nopens de vlekkelooze ontvangenis.

Amsterdam, Dingsdag, 9 Sept. Op de beurs van heden was de stokoers der **effecten** als volgt: *Nederl.* $2\frac{1}{2}$ pCt. $63\frac{7}{8}$ percent. Dito 4 pCt. $95\frac{1}{4}$ percent. *Rusland* bij Hope en comp. 1798 en 1816 5 pCt. $103\frac{5}{8}$ percent. *Oostenrijk* Metalliek 5 pCt. $77\frac{3}{16}$ percent.

Wij gelooven thans met zekerheid te kunnen berigten, zegt de *Amst. Ct.*, dat de voorloopige concessie tot aanleg van den Frieschen spoorweg, (concessionarissen *Dull* c.s.) verleend, en dat het daartoe vereischte waarborg-kapitaal dezer dagen, ten genoege der regering, bereids gestort is.

— Tot ontvanger der dir. bel. en acc. te Minnertsga is benoemd de heer *B. P. G. Vermeulen Krieger*, thans ontv. te Kloosterburen; tot ontv. derzelfde middelen te Smilde de heer *N. E. Servatius*, thans ontv. te Blija.

— Op de jaarmarkt, den 2den Sept. te Norg gehouden, waren 1002 ruinen, 1825 merriën en 401 veulens, alzoo het verbazend aantal van 3228 paarden aangevoerd, bovendien waren er aangebragt 522 koeijen, 20 kalveren, 1468 Drentsche schapen, 185 varkens etc. Voor al het aangebragte vee werden zeer hooge prijzen besteed, hoewel de markt, wegens den aanhoudenden regen, minder bezocht was dan in andere jaren. De ruinen golden van *f* 10-„ tot *f* 300-„, de merriën van *f* 10-„ tot *f* 500-„, de veulens van *f* 30-„ tot *f* 155-„, de koeijen van *f* 35-„ tot *f* 225-„, de Drentsche schapen van *f* 2-50 tot *f* 8-75 en de varkens van *f* 10-„ tot *f* 45-„.

— Buiten de reeds genoemden zijn of zullen nog als getuigen gehoord worden door de commissie tot enquête voor de zaken des Zwolschen dieps de heeren *de Vriese* van Kampen en *Frieslich* van Hasselt.

— Naar men verneemt, is de Predikant van Kolderveen in zijne dienst geschorst; op ontvangen klagten van leden der gemeente heeft het classicaal bestuur van Meppel eene commissie afgevaardigd, om op de plaats zelve onderzoek te doen; deze heeft in de kerk onderscheidene getuigen gehoord, en het is op het door haar uitgebragt rapport, dat de schorsing gevolgd is. L.l. zondag is de dienst door den heer *Lesturgeon* van Vledder waargenomen; een groot aantal toehoorders vulde de kerk, hetgeen in langen tijd het geval niet was geweest.

— De gisteren te Rolde gehouden jaarmarkt was zeer druk bezocht, terwijl er veel vee was aangevoerd; koeijen en paarden waren hoog in prijs, maar inzonderheid waren de schapen en varkens duur.

— Bij koninklijk besluit van 31 Aug. jl. is bij het wapen der infanterie benoemd tot generaal-majoor, kommandant der 3e brigade infanterie, tevens belast met de functien van provincialen kommandant van Friesland, Groningen en Drenthe, de kolonel *J. J. van Mulken*, kommandant van het 6e reg. infanterie, terwijl tot kommandant van de 4e brigade infanterie, tevens belast met de functien van provincialen kommandant van Gelderland, Utrecht en Overijssel is benoemd de generaal-majoor *M. baron van Geen*, die bij dat besluit eervol is ontheven van het kommandement van Friesland, Groningen en Drenthe.

* **Staphorst, 8 Sept.** Der bijkers *J. K. B.* en *R. H.* alhier, zijn de verledene week ieder een van de beste bijen ontstolen. De dief heeft ze bij beide uit het midden der reijen weggenomen, en die opening door verplaatsing der anderen weder aangevuld, zeker opdat het niet dadelijk in 't oog zou vallen. Men heeft hiervan aanstonds aangifte gedaan, doch men is tot heden den dader nog niet op het spoor gekomen.

* **De Loo, 7 Sept.** Heden hield de liedertafel Apollo hare tweede bijeenkomst in het bosch van den heer *Rikkers*. De buitengewone leden met hunne dames en een aanzienlijk tal genoodigden namen aan het feest deel. Het weder was overschoon en het opgestoken kaarslicht, dat ongehinderd brandde, alsmede de in de boomen hangende Nederlandsche vlaggen, gaven aan het geheel een schilderachtig aanzien. 't Is de laatste bijeenkomst, die dit jaar buiten zal gehouden worden. Algemeen is de belangstelling in deze liedertafel en bijna ieder, die eenig gevoel voor het schoone en goede heeft, is er lid van. — 't Is te betreuren, dat, wegens het afgelegene, deze liedertafel niet nuttiger kan zijn voor de nabijgelegene jonge onderwijzers der jeugd, want en voor de beoefenaars der toonkunst en voor hunne ontwikkeling zou er veel kunnen geleerd worden.

* **Sellingen, 5 Sept.** Hoewel in den laatsten tijd het weder door den veelvuldigen regen zeer ongunstig was, is de rogge toch reeds geborgen. Enkelen hebben bereids van het nieuwe koren gedorscht en bevonden, dat het bovenmate opleverde. Met de boekweit is het op vele plaatsen treurig gesteld. Deze op 't veen verbouwd wordende vrucht, staat hier en daar geheel in 't water, zoodat de hoop van een goeden oogst daarvan is verloren. Ook de lage graslanden, welke nog moeten worden gemaaid, staan onder 't water bedolven. Jammer, dat juist zoovele menschen, die ze eerst tot eenen duren prijs moeten huren, daardoor zooveel schade lijden.

Coevorden, 8 Sept. Aanstaande Woensdag vertrekt over Bremen naar N-Amerika van Nieuw-Schoonebeek en Ringe een gezelschap, bestaande uit 26 personen, allen behoorende tot den gegoeden boerenstand. *Handbl.*

* **Oldemarkt, 6 Sept.** Heden in den vroegen morgen geraakte het hooi, p. m. 40 à 50,000 pd. van den landbouwer A. *Lenstra* te IJsselham in den brand. Door spoedig aangebragte hulp, zoowel uit de buurtschap als Oldemarkt, is het gelukt den volgenden dag den brand te blusschen, en het huis en schuur te behouden. De oorzaak van den brand denkt men ontstaan te zijn door de sterke broei van het hooi. Men verneemt dat de eigenaar bereids zijn hooi tegen brandschade verzekerd had.

* **Norg, 8 Sept.** Op woensdag ll. werd door den landbouwer *Roelof Hofsteenge* te Een, in deze gemeente, in een aan hem toebehoorend stuk hooiland dood gevonden eene vroeg kalfde vaarse, welk in dat stuk land weidde, met eene tweede kalfde koe en nog eene vaarse. — Zondag daaraanvolgende ontwaarde dezelfde landbouwer, dat ook zijne tweede kalfde koe was gestorven, zonder dat hij of eenig ingezeten van Een had bespeurd, dat beide beesten in een ziekelijken toestand verkeerden, maar wel, dat zij voorbeeldig groeiden en tierden. — *Hofsteenge* liet van het voorgevallene kennis geven aan den Burgemeester, welke heden morgen de laatst gestorvene koe, geopend door den heer *Tietema*, veearts te Peize, heeft opgenomen, en zoowel door

eigen aanschouwen, als door verklaring van den deskundigen veearts zelven, met alle zelfvertrouwen durft te verklaren, dat de onderzochte koe is overleden aan het wel bekende *Miltvuur.* — Mogt ieder landbouwer het voorbeeld van den bedoelden landbouwer volgen, dan zou hij menig logenachtig gerucht helpen logenstraffen, en zoude bevorderlijk zijn aan het instellen van een zoo zeer gewenscht onderzoek, hetwelk nooit anders dan goede vruchten kan dragen.

* **Smilde, 7 Sept.** Gisteren morgen gingen *S. Brouwer* en vrouw zeer vroeg uit, om aardappelen te rooijen, latende hunne drie kinderen te bed, terwijl de moeder om acht uur terug zou komen, om ze aan te kleeden. De kinderen worden intusschen wakker, gaan van bed en willen koffij drinken. Het oudste, een jongetje van ongeveer 7 jaren, komt te digt aan het vuur en geraakt in brand. Het loopt de deur uit en wordt door menschen, die in de nabijheid aan het werken zijn, ontdekt, welke toeschieten en den brand blusschen. Men verbeelde zich den toestand der ouders, die dadelijk gehaald werden, toen zij hun oudste kindje in zulke omstandigheden vonden, die weinig hoop geven op het behoud van het kind. Ouders! laat toch uw kroost nimmer zonder behoorlijk toezigt.

* Alle landbouwproducten zijn thans verbazend duur, maar ook het land wordt tegen enorme prijzen gekocht en gehuurd. Heden is hier veen om te beboekweiten voor den tijd van 7 jaren verhuurd, waarvan het bunder tegen honderd gulden en zelfs meer is verhuurd; 't is inkoopsprijs.

* **Meppel, 8 Sept.** Het gisteren hier verspreid droevig gerucht is heden bewaarheid geworden, dat namelijk de voor eenige dagen uit Hoogeveen en van hier naar N.-Amerika vertrokken landverhuizers zich op het schip (*Ocean Home*) hebben bevonden, dat in het laatst der vorige week des nachts omstreeks 2 uur bij Kaap Lezard overzeild en daarna plotseling gezonken is, waarbij genoemde landverhuizers onder meer anderen op eene jammerlijke wijze het leven hebben verloren. Ook zegt men, dat de gelijktijdig uit Staphorst vertrokken landverhuizers, een getal van omstreeks 40 personen, daarbij om het leven zijn gekomen. (*Zie berigt onder Binnenland.*)

* Men heeft hier in het laatst der vorige week weder opmetingen in de korte nabijheid, en wel aan de oostzijde dezer plaats waargenomen; vermoedende men, dat zulks in verband staat met den geprojecteerden spoorweg in de noordelijke provincien van ons land, waaromtrent, zoo men weet, concessie is verzocht, door den heer *Bull* te Almelo.

— De Commissie, benoemd door eenige notabele ingezetenen alhier, is door den Minister van Binnenl. Zaken opgeroepen, om het adres tot behoud van het telegraafkantoor, mondeling toe te lichten tegen Zaturdag den 13 den dezer.

* **Oosterhesselen, 8 Sept.** Op de jaarmarkt, alhier den 4den gehouden, waren aangevoerd 1 paard, 57 koeijen, 385 schapen en 366 varkens. De koeijen golden van f 30-″ tot f 90-″; de schapen van f 2-″ tot f 6-″ en de varkens van f 4-″ tot f 79-″. De handel was zeer levendig, vooral onder de schapen en varkens.

* **Eext, 6 Sept.** Gisteren is alhier het huis van de wed. *J. Daniels* afgebrand; het huis, de geheele inboedel, al het ingezamelde hooi, koorn, kleederen etc., zijn eene prooi der vlammen geworden; niets was verzekerd, zoodat de eigenares een voor haar, zonder vreemde hulp, onherstelbaar verlies lijdt. De oorzaak is onbekend; men vermoedt, dat, bij het opmaken van een bed in eene bedstede, die digt bij de haard was, dit bed vuur heeft gevat.

* **Koekange, 8 Sept.** Dat bijgeloof en vooroordeel nog niet uit ons midden verbannen zijn, bewijst het volgende alhier plaats gehad hebbende voorval. Onlangs vermisten een paar bejaarde lieden eene aanzienlijke som gelds, ter waarde van *f* 500-″, die zij in een aarden pot aan het hoofdeneind onder het bed in het stroo hadden geborgen, waarbij nog had gelegen, in een zak gebonden, eene gelijke som. Al spoedig viel het vermoeden op een jeugdig persoon, lid der familie, doch deze ontkende de daad, in weerwil dat zijne handelingen het vermoeden versterkten; doch geen nood, dank den goeden ouden tijd, de zoogenaamde duivelbanster te Zwolle leeft nog; daar heen gereden en de zaak zal tot klaarheid komen. Men begeeft zich derwaarts, maar na eenigen tijd gesproken, gevraagd en geantwoord te hebben, weigeren de kaarten den persoon aan te wijzen, om dat de kaartlegster niet de oude vrouw had gesproken, die altijd de winsten der boerderij op de aangewezene plaats borg, en niemand daar ooit bij of aan kwam. Op een anderen dag begeeft men zich weder derwaarts, en na eenig spreken met de oude vrouw verleenen de kaarten, die gelegesten, hare hulp en, o wonder, boven wonder! de vermoedelijke dief, die de familie er voor hield, wordt aangewezen, want hoe men ook de kaarten schudt en door elkander schudde, altijd kwam dezelfde gedaante boven. Nu was men te vreden. Men ging huiswaarts, met de gedachte, het geheim te bewaren, doch de jeugdige onbezonnene te noodzaken en te dringen, het ontvreemde terug te geven. Dit gelukte gedeeltelijk, want de moeder van den vermoedelijken dief bragt *f* 200-″ terug. Nu was de verbazing over de kaartlegster groot, en hoe gaarne men het lid der familie wilde sparen, kon men toch niet nalaten over de goede diensten van de duivelbanster te spreken, tot dat zulks ter ooren van de rijksveldwachters te Meppel kwam, die door hunnen ijver den vermoedelijken dief tot bekentenis bragten en van de geheele handeling proces-verhaal opmaakten. Deze laatsten bragten hem zonder kaarten tot de geheele bekentenis. Met verlangen ziet men den verderen loop dezer zaak te gemoet.

* **Hasselt, 6 Sept.** Schipper *Boerendans* uit Zwolle passeerde hier gisteren met zijn schip; hij zelf ging naar 's Hage om als getuige voor de commissie tot enquête voor 't Zwolsche diep te worden gehoord; even voorbij deze plaats viel zijn zoon door eene geringe aanleiding van boord en verdronk; eerst heden is het lijk gevonden. Men verbeelde zich de ontsteltenis van de ouders.

REGTSZAKEN.

Kantongeregt te Assen.

5 Sept. J. B., weduwe H. P., te Eexterveen, J. E., arbeider te Zuidlaren en J. N., arbeider te Zuidlaren, ter zake van het laten los loopen van een hond buiten de kom der gemeente en op openbare wegen, zonder van een slependen kruisbungel te zijn voorzien, veroordeeld in eene boete van *f* 10-″ en bij nalatigheid tot eene gevangenisstraf van zeven dagen: — J. J. P. M., gepensioneerd onderofficier te Zuidlaren, ter zake van het visschen, zonder van de vereischte acte te zijn voorzien, veroordeeld in eene boete van *f* 10-″ en bij nalatigheid van betaling tot eene gevangenisstraf van zeven dagen; — H. H. H., koeherder te Valtherveen, ter zake van het laten loopen van vee op eens anders in den oogst staanden grond, veroordeeld in eene boete van *f* 3-″.

INGEZONDEN STUKKEN.

NOORD-WILLEMSVAART.

Aan den raad der gemeente Assen is van een adres ingediend over de rigting der Noord-Willemsvaart; dat adres vond zeer veel bijval, vooral bij den neringdoenden stand in Assen, en is door een overgroot aantal burgers onderteekend. Men mag dus de openbare beraadslaging daarover bij den raad eerlang verwachten.

In 't belang van bakkers, winkeliers, neringdoenden en ambachtslieden is het gewenscht en noodig, dat de raad op eene waardige wijze het regt en het belang van Assen handhave, maar het is ook noodig in 't belang van het gerijf van den handel, van de expeditie en van alle vervoer; als het plan van de Maatschappij doorgaat, dan zal er van alle kanten ongerijf en belemmering ontstaan; het gerijf dat de kolk nu geeft voor de correspondentie op Meppel en Holland zal zelfs daardoor minder en dubbelzinnig worden, en het gevolg zou worden, dat het bestaande middenpunt van handel, expeditie en vervoer wordt weggenomen, dat er in 't geheel geen middenpunt komt en dat de winkeliers, neringdoenden en ambachtslieden te Smilde met de voordeelen weggaan, die de Asser burgers zich meenden te hebben gekocht en verzekerd door opofferende inschrijving in de leening en door de voorzeker groote subsidie van *f* 25,000. Hier staat het belang van de Maatschappij tegen dat van Assen over; die het met Assen wel meent, moet dit scherp onderscheiden; het argument, dat de tegenwoordige kolk te klein is, is slechts een schijngrond om 't belang der Maatschappij door te drijven; die kolk is niet te klein, maar al is ze dit, wel nu, men make boven het eerste schut, dat geprojecteerd is in 't weijertje of aan den Groninger straatweg, een tweede kolk; dit is beter dan den thans bestaanden lam te maken en de Asser winkeliers en neringdoenden in de concurrentie veel achteruit te zetten.

Als men de zaak uit het belang alleen van Assen beschouwt, dan is er geen enkel argument te vinden tegen de rigting bij Haak.

Men bedenke dit voor dat het te laat is.

Een burger van Assen.

CORRESPONDENTIE.

Wegens plaatsgebrek zijn eenige berigten en stukken niet kunnen worden opgenomen. — Het stuk V. R., *uit Coevorden, in een volgend No.*

ADVERTENTIEN.

Getrouwd: Assen, 4 September 1856.
A. W. WESTRA VAN HOLTHE,
en
M. J. H. VAN BAALEN.

Heden overleed, ten mijnen huize, zeer onverwacht, onze waarde oom, de Heer BAREND COCK, in leven Apothecar te Coevorden, in den ouderdom van 74 jaren.
Soest den 29 Augustus 1856.
J. COCK.
Mede namens de overige familie.

Na eene langdurige ziekte overleed heden morgen mijne dierbare echtgenoot H. BEUKER, in den ouderdom van 37 jaren en 8 maanden.
Assen, 7 September 1856.
L. TIJS.

F. M. H. Cohen,

TANDMEESTER aan het Instituut voor doofstommen te Groningen, vervaardiger van **KUNSTTANDEN en GEBITTEN** en van alle tot dusverre uitgevondene **MOND-HULP-MIDDELEN** naar de beste fransche uitvinding, is alhier gelogeerd bij den Heer SOMER, op VRIJDAG den 12den dezer.

P. S. Dagelijks is zijn zoon te consulceren voor het Chir. en Mech. gedeelte der Dentisterie. Adres te Amsterdam Heilige weg bij de Kalverstraat.

Dépôt van Thee

Bij de ondergeteekenden zijn voortdurend verkrijgbaar **de THEEËN** uit het MAGAZIJN van

VAN HOUWENINGE & VISSER,

in verzegelde pakjes van 2½ Ned. pond, 1 Ned. pond, 5, 2½ & 1 Ons; waarop nummer & prijs van af 80 Cts. en hooger zijn vermeld; PRIJSCOURANTEN zijn gratis te bekomen.
H. P. A. VAN GORCUM te Assen.
A. VAN VEEN, Jz. te Meppel.
J. A. MUNTENDAM te Veendam.
K. TIMMERMAN te Steenwijk.

WORDT GEVRAAGD:

Een **DIENSTKNECHT**, het BOERENen TUINWERK goed verstaande. Adres **letter O** bij de REDACTIE der Drentsche Courant.

DE ¼ BOEKWEIT

van Mr. J. TONCKENS te Westervelde, aanwezig op de beide zijden der *Norgervaart*, zal PUBLIEK WORDEN VERKOCHT, op **Zaturdag** den 13 September 1856, des *namiddags 2 uur*, ten huize van JAN POORT te Norgervaart.
Notaris H. H. VAN LIER.

JAGTVELD.

De ingezetenen van Haule verwittigen bij dezen de **liefhebbers der jagt**, dat zij hunne **VELDEN** aan den **meestbiedenden** te gebruike willen afstaan. Brieven franco voor den 20 Sept.
A. K. HOFSTEE.

LIEFHEBBERS DER JAGT.

De ingezetenen van Buinen stellen hun **JAGTVELD open**, alleen voor diegegenen, welke een PERMISSIE-BRIEFJE komen- of laten afhalen, bij een der ondergeteekendende VOLMAGTEN, tegen betaling van **25** Cts. **per dag of f 1.50 voor het geheele jagt-saizoen.**
Buinen den 6 Sept. 1856.
J. KORNELIES.
H. JALVING.

HET JAGTVELD

VAN VLEDDER EN NIJENSLEEK, zal worden verhuurd door de Diaconie van Vledder, hetzij per dag of voor het geheele saizoen.
Nadere informatie bij H. S. VELDKAMP te Vledder.

Die wenschen te jagen in de marken van ASSEN, GEUZINGE en ARM-STAD, HEES, de KLOOSTER-MARKTE, die OLDENHAVE en van RUINEN, kunnen (mits van acten voorzien) tevens permissie-billetten erlangen voor 't geheele **saizoen** tegen betaling van **drie gulden** bij den Boekhouder-Diaken te Ruinen
A. K. LUNING.

COCOS-ZEEP.

DEZE ZEEP schuimt sterk, reinigt oogenblikkelijk, bevorderlijk voor de gezondheid, heelt schrampen en scheurvingen zeer spoedig, zuivert en ontneemt alle scherpte aan de huid, maakt haar zacht en blank en geeft haar een aangenaam digt frisschen tint. Men koopt een groot stuk voor 15 cents.

Zij is ook verkieslijk boven andere Zeepen voor het wasschen van gekleurde goederen en zijden en wollen stoffen, daar zij, van eene zuiverder en minder scherpe loog bereid, de kleuren minder aandoet en de wol niet hard maakt.

De goede echte soort, die in onderstaande Depôts steeds kersversch te verkrijgen is, heeft den naam H. KERKHOFF zoowel op de Zeep als op het Etiquet. Zij onderscheidt zich bovendien van de nagemaakte soorten door kleur en bereiding, minder scherpte en vettigheid.

Brabänders Chocolade-Koekjes

met worm-afdrijvende zelfstandigheden, zijn uitmuntend in hunne werking en worden gaarne door de kinderen genomen.
De Geneesheeren BEIJER, GEERLING, HOPMAN en FABER MEISTER hebben ze met het beste gevolg aangewend en spreken er met veel lof van.
Zij kosten 40 cent het doosje.
Amsterdam, VERKOOPHUIS.
Assen, H. P. A. VAN GORCUM.
Delfzijl, T. H. WIJNTJES.
Meppel, A. JEULEN.
Hoogeveen, JAN VAN DER WOLDE Jr.
Steenwijk, K. TIMMERMANS.
en in de bekende Dépôts in de andere steden.

BURGERLIJKE STAND.

Hoogeveen, 31 Aug.—7 Sept. Ondertr. P. Stotor met Fernhout. — Bev. G. Bos geb. Kleine van d.; A. Kikkert geb. Stuifzand, van d. — Overl. M. M. van der Veen, ruim 58 j., vrl.; H. Bouwmeester, 1 j. en 7 m., ml.; A. Booij, 1 j. en m., vrl.; J. Lovers, echtgenoot van W. A. Weurink, 64 j.; M. Spang, weduwe van H. Figeland, ruim 30 j.

Meppel, 29 Aug.—5 Sept. Geh. B. Hunze met A. Zevenzen. — Bev. M. M. Harens geb, de Groot, van d.; H. van Berg geb. Aalst, van d.; W. van Emmen geb. de Haas, z. — Overl. W. Jonkman, 1 j. en 6 m., ml.; H. T. Lambe, 1 j. en 2 m., ml.

MARKTBERIGTEN.

GRONINGEN, 9 September.

Tarwe, Jarige	70 N.pd.	*f* —.—	Boekweit, sand	60 N.pd.	*f*
„ N. Oml.	68 „	„ 12.65	„ „	62 „	„
dito.	70 „	„ 13.35	„ veen	64 „	„
„ „ Old.	66 „	„ 11.45	„ „	66 „	„
„ „ „	70 „	„ 13.00	Paardeboonen..	*f* 7.50	à
Rogge, N. Inl.	62 „	„ 6.80	Groene Erwten.	„ 00.00	à 00.
„ „ „	64 „	„ 7.40	Graauwe „	„ 00.00	à 00.
„ „ „	66 „	„ 8.00	Koolzaad . . .	*f* 13.00	à 16
Haver, N. dikke	40 „	„ 0.00	Gort, grove .	„ 10.00	à 10
„ „	42 „	„ 0.00	Gort, parel ,	„ 13.50	à 15
„ Voer	36 „	„ 4.10	Olie, raap per vat	49.00	à 00
„ „	40 „	„ 4.50	Raapkoeken.		à —
„ Zwarte	36 „	„ 4.10	Lijnkoeken	—.—	à —
„ „	38 „	„ 4.30	Boter ¼ ton. . . .	—.—	à
Garst, N. wint.	54 „	„ 6.10	Boter ⅛ „		
„ „ „	56 „	„ 6.50			
„ „ zomer	56 „	„ 0.00			
„ „ knob.	60 „	„ 6.80			

Tarwe en Rogge lager afgegeven, vooral de ligte Nieuwe Rogge moeijelijk te verkoopen. Van Boekweit is tot de merkelijk verlaagde prijzen, vooral van de Nieuwe, veel onverkocht gebleven. Garst meer aan en niet dan lager te plaatsen, vooral de ligte soorten. Haver prijshoudend. Boonen en Gort in doen. Koolzaad flaauw en genoegzaam zonder handel.

ZWOLLE, 5 Sept. Tarwe *f* 14,75 a *f* 13,00. — Rogge *f* a *f* 7,75. — Boekweit *f* 10,40 a *f* 10,00. — Nieuwe Aardappelen *f* 2,20 a *f* 1,50. — Boter per ⅛ ton *f* 23,00 a *f* 22,50; per *f* 1.10 a *f* 0,95.

OLDEMARKT, 6 Sept. Boter ¼ v. *f* 46.50 a 46.75.

HEERENVEEN, 6 Sept. Rogge *f* 0.00 Boter p. ¼ v. *f*

NOORDWOLDE, 4 Sept. Rogge f 8,50 a f 9,65. — Boter N. ℔ *f* 1.00 a *f* 1.12.

STEENWIJK, 8 Sept. Rogge *f* 8.35 a *f* 9,25. — Boekweit *f* 00,00 a *f* 00,00. — Boter per ⅛ ton *f* 23.37⁵ a *f* 00,00.

OOSTERWOLDE, 8 Sept. Rogge f 9.00 tot f 7.50. boekweit f 9.60 tot f 0.00. Veenboekweit f 0.00 tot f 0.00.

AMSTERDAM, 6 Sept. TARWE bij gerijven prijshoudend 126, 128 ℔ bonte Poolsche f 480; 128 ℔ dito f 485, 490; ℔ dito f 470, 473; 122 ℔ witbonte dito f 478. — Rogge bij lager afgegeven; 122 ℔ Engelsche f 300; 120 ℔ Holsteinsche f 265; 117 ℔ Petersb. f 240; 116 ℔ dito f 237; 120 ℔ Archangel f 250; 119, 120 ℔ dito f 257, 260. — GARST, HAVER BOEKWEIT zonder handel. — Voor gele Galatz MAIS werd vorige prijzen besteed. — KOOLZAAD £ 1 lager; op 9 Olie in Oct. en Nov. £ 88. — LIJNZAAD in een doen; 106 ℔ Archangel f 310. — RAAPOLIE traag in een doen; 6w. f 53; Vliegend f 51¾, 1o. Oct. f 51, 50¾, Nov. f Dec. f 50½, ¼. — LIJNOLIE vast; op 6w. f 42; Vliegend f 40¾, 41; 1o. Oct. f 40, ½. — HENNEPOLIE op 6w. f Vliegend f 45. — RAAPKOEKEN per 1040 stuks f 92 a LIJNKOEKEN per 104 stuks f 9½ a 14.

SCHIEDAM, 6 Sept. MOUTWIJN f 25 per vat contant, belangrijken handel. — JENEVER 100 pct. Amst. proef f 33½ per vat kontant.

230ste **STAATS-LOTERIJ.** VIERDE KLASSE. 1ste Lijst. No. 10243 f 2500. No. 8613 f 5000. Nos. 8 14221 ieder f 1000. No. 4654 f 400. No. 4726 f 200. Nos. 3530, 6007, 7026, 9678, 15242, 16800, 17587 en 18344 f 100.

PRIJSCOURANT DER EFFECTEN.

AMSTERDAM, 8 September 1856.

			GEBLEVEN.				GE
Nederl. W. S.	2½	pct.	63⅞	*Polen.* Oblig.	4	pct.	
„ „	3	„	76	*Spanje.* Oblig.	1¼	„	
„ „	4	„	95⅛	Obligatiën	3	„	
Amort. Synd.	3½	„		Binnenl.	3	„	
Handelm.	4½	„		Amortisable			
O.I. Leening	4	„	94½	Bewijz. Coup			
Aand. Holl. Spoorw.				*Oostenrijk,*			
Aand. Rijn Sp.	4½	„		Oblig. Goll	5	„	
Haarl. Meer	5	„		„ „	4	„	
Rusl. Ob. Hope	5	„	103¾	„ Metal.	5	„	
Dito 1828/29	5	„	103¼	„ „ N.	5	„	
Cert. 1831/33	5	„	93⅜	„ „	2½	„	
Dito 1840	4	„	85½	*Belgie,* Cert.	2½	„	
Dito Stieglitz	4	„	85	Rothschild	2½	„	
Ins. in Assign.	6	„		*Portug.,* Oblig.	3	„	
Cert. van dito	6	„	65⅛	„	4		
				Amerika Bank-Act.			

GEDRUKT BIJ GRATAMA TE ASSEN.